

בש"פ 2687/20 - סלים שוויש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2687/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המעורר: סלים שוויש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין בע"פ 5268/17 מיום 21.4.2020.

בשם המערער: עו"ד אבי סלמן

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין בע"פ 5268/17 מיום 21.4.2020, במסגרתה נעתר לבקשת המערער באופן חלקי והורה על הארכת מועד להגשת נימוקי ערעור עד ליום 7.7.2020, אך בד בבד דחה את בקשתו ליתן הוראות למשיבה בעניין העתקת חומרי החקירה שברשותה.

1. המערער הורשע בין היתר בעבירת רצח בכוונה תחילה ובעבירת רצח במזיד ונדון ביום 26.4.2017 לשני מאסרי עולם ועוד 4 שנות מאסר חופפות לצד פיצוי למשפחות המנוחים. הסניגוריה הציבורית לא ייצגה את המערער בבית המשפט המחוזי, אך ביום 29.6.2017 היא הגישה בשמו הודעת ערעור על פסק הדין ללא נימוקים. בא-כוח המערער הנוכחי קיבל על עצמו את הייצוג רק ביום 5.1.2020, וביום 9.2.2020 הגיש בקשה להארכת מועד לשם הגשת נימוקי הערעור בשל חומר החקירה הרב המצוי בתיק. ביום 10.2.2020 האריך הרשם את המועד להגשת נימוקי הערעור עד ליום 30.4.2020.

2. ביום 17.4.2020 הגיש בא-כוח המערער בקשה נוספת למתן ארכה להגשת נימוקי ערעור וכן בקשה למתן הוראות למשיבה לאפשר לו להעתיק את חומרי חקירה שברשותה. בבקשתו טען כי מלוא חומר החקירה לא הועבר אליו מהסניגור הקודם; החומר שמצוי בידי המשיבה הוא רב; כי בשל מצב החירום בעקבות נגיף הקורונה נוצר קושי להשיג את החומר מהמשיבה; כי המשיבה ממאנת להעביר אליו רשימה של חומרי החקירה התואמת את סימון החומר שהועבר אליו, בטענה שתיקי החקירה פורקו זה מכבר. לשיטתו, ללא הארכת המועד להגשת נימוקי הערעור, לא תתאפשר הכנה ולמידה ראויה של החומר, דבר אשר יפגע בטיב ההגנה ובזכות המערער לייצוג הולם.

3. בהחלטתו מיום 21.4.2020 קבע הרשם כי בנסיבות העניין, בהתחשב בתגובת המשיבה, שלפיה היא לא מתנגדת לארכה בת חודשיים, ועל מנת שלא להוביל לדחיית הדיון בשים לב ל"גילו" של התיק, הוא מורה על הארכת המועד עד ליום 7.7.2020. הרשם לא ראה צורך ליתן בשלב זה הוראות נוספות, אך קבע כי אם יחול עיכוב במסירת הדיסקים הכלולים בחומר החקירה עד ליום 1.5.2020, רשאי בא-כוח המערער להגיש בקשה מתאימה בצירוף תגובת המשיבה. מכאן הערעור שלפני.

4. המערער חוזר על הטענות שהעלה בבקשתו ובתוך כך מלין על התנהלות המשיבה וטוען כי בשל כך שהיא לא מעבירה לו את החומר באופן מסודר, יש להאריך את המועד להגשת נימוקי הערעור. המערער מבקש כי בית המשפט יאריך בשישה חודשים את המועד להגשת נימוקי הערעור וזאת מיום הודעת המשיבה כי כל חומרי החקירה הועתקו, סודרו ואורגנו בהתאם לבקשתו.

5. לאחר שעיינתי בטענות המערער, בבקשות שהוגשו ובהחלטות שניתנו בעניינו, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. שיקול דעתו של הרשם בעניינים מעין אלו רחב, ולא בנקל תתערב בו ערכאת הערעור (ראו לאחרונה: בש"פ 895/20 דטיאשווילי נ' מדינת ישראל (10.2.2020)). בעניינינו לא נפל פגם בהחלטת הרשם המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

6. בנוסף לכך, הרשם האריך את המועד להגשת נימוקי הערעור באופן ניכר ואפשר להגישם עד ליום 7.7.2020. כידוע, קיימת גם חשיבות גדולה לבירור הליך פלילי במהירות האפשרית (ראו: ע"פ 6922/16 קופר (קופרשמיד) נ' מדינת ישראל, פסקה 15 וההפניות שם (13.11.2019)). על כן במקרה זה, בו הודעת הערעור הוגשה זה מכבר בשנת 2017, יש לקדם את סיום ההליך במהרה נוכח הזמן הרב שחלף.

7. בשולי הדברים אציין כי מהערעור שהוגש לפני נראה שהמשיבה אינה ממאנת להעביר את חומר החקירה שבידה לידי בא-כוח המערער. בשעתו היא גם העבירה את מלוא החומר לידי הסניגור שייצג את המערער לצורך ניהול ההליך בבית המשפט המחוזי. יש אפוא ממש בטענה שהכתובת להעלאת טרונות בעניין קבלת חומר חקירה שעה שהדיון בערכאה המבררת הסתיים, אינה אצל המשיבה, כי אם אצל בא-כוחו הקודם של המערער.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ו' באייר התש"פ (30.4.2020).

